

నా నాన్న అంట్లకో ముటున్నాడు!

సాయంత్రం ఏడుగంటలయింది. గడియారం కుహుకుహుమని కోయిల లా కూస్తుంటే, ఫోన్ గణగణామని గొణగటం మొదలు పెట్టింది.

కిచెన్లో బిజీగావున్న సుబ్బారావు, "సునీతా స్విటీ! కెన్ యు గెటిట్ ప్లీజ్" అని అరిచాడు. ఆరేళ్ళ సునీతా ఫోన్ తీసుకుని "హలో" అంది.

"శ్యామల వుండా" అడిగింది, నాలుగిళ్ళ అవతలనించి తాయారమ్మగారు. ఆవిడ మొన్నీ మధ్యనే, కోడలు పురిటి కోసం ఇండియానించి వచ్చింది.

అమెరికన్ ఇంగ్లీష్లో అమెరికన్ తెలుగు కలుపుతూ అంది సునీతా "అమ్మ వెంటు హర్ జాబ్. జాబ్ కి ఫోయింది" అని.

"ఎప్పుడొస్తారు?" అడిగింది తాయారమ్మగారు.

"ఎయిట్ క్లాక్కి వస్తుంది. డాడీ కావాలా? కిచెన్లో అన్నం గిన్నెలు వాష్ చేస్తున్నాడు" అంది.

ఆ మాటవిని షాక్ కొట్టినట్టుగా చటుక్కున ఫోన్ పెట్టేసింది ఆవిడ.

హలో హలో అని, ఆవిడ ఫోన్ పెట్టేసిందని తెలుసుకుని, "షి ఈజ్ రూడ్" అని తనుకూడా ఫోన్ పెట్టేసింది సునీతా.

ఇది సుబ్బారావు ద్వారా విన్నాక చిన్నప్పుడు ఇండియాలో చెప్పుకున్న ఒక జోక్ గుర్తుకొచ్చింది. మీ అమ్మేం చేస్తుందిరా అంటే, ఆఫీసుకి వెళ్ళింది అంటా డో ఆకతాయి. మరి మీ నాన్న? అంటే, అంట్లు లోముతున్నాడు అంటాడు.

అది ఆరోజుల్లో వినటానికి చెప్పుకోటానికి సరదాగా వుండేది. కొంతమంది పెద్దవాళ్ళకు కొంచెం బాధగా కూడా వుండేది. "ఏమిటబ్బాయ్! ఆ పిచ్చిమాటలు. అలా పెద్దవాళ్ళ గురించి అపహేళనగా మాట్లాడకూడదు. తప్పు" అనే వాళ్ళు.

నేను ఆ రోజుల్లోనే గుంటూరులో కాఫీ తాగిన కప్పు పెసరట్టు తిన్నప్పటి దొడ్లో పనమ్మాయి అంట్లు తోమే చోట పెడుతుంటే "నీకెండుకురా ఆ ఖర్మ. మేమె వరమయినా తీసుకెడతాం కదా" అనేది మా అమ్మ ప్రేమతో.

అలాటివాడిని ఈ అమెరికావచ్చి ఎలా అయిపోయాను? వంట చేయటం, అంట్లు తోమటం (డిష్ వాషింగ్), ఇల్లు ఊడవటం (వాక్యూమింగ్), ఇంట్లో బూజు దులపటం (ఇదీ ఇంకో ఎటాచ్మెంట్ తగిలించిన వాక్యూమింగ్), బట్టలు ఉతికి ఆరేయటం (వాషింగ్+డ్రైయింగ్), ఇంటి ముందూ వెనకూ కళాపి చల్లటం (లాన్ కి నీళ్ళు పెట్టటమన్న మాట) గడి రోయటం (లాన్ మోవింగ్), మొక్కలకి ఆవు పేడ (కౌ మె న్యూర్) చెత్తో... నా చెత్తో... వేయటం (ఇంకా నయం అలకటంలాటివేమీ తెలీదు ఈ అమెరికన్లకి) మొదలైనవన్నీనేనే చేయటం. నేనే అంటే, నేను మాత్రమే అని కాదు, చాలమంది మగమహారాజులు అని. ఇలాటి బ్లాంకెట్ సేట్మెంట్ ఇస్తే, ఆడ మహారాణులకి "హన్నా" అని ఇమి కోపమూ, అటు మగవాళ్ళ మీద అనుమానమూ వచ్చే అవకాశాలున్నాయి. అందుకని ఇక్కడ ఇంకో విషయం చెప్పటం ఎంతో అవసరం. డిన్రైమర్ అన్నమాట చాలమంది తెలుగు మగవాళ్ళు ఒక్కొక్కప్పుడు వీటిల్లో

కొన్ని, అప్పుడప్పుడూ విడిల్లో అలి కొన్ని అప్పుడూ బహు కొన్ని, అప్పుడయినా అన్నీ చేస్తుంటారని చెప్పక తప్పదు.

మా వూళ్ళో పాపారాయుడుగారు భావినం అనే ఒక సంఘం కూడా సరదాగా పెట్టారు. భార్యా విధేయుల సంఘం అని. వారాంతం డీపీనో హాస్యంగా మాట్లాడుకోవటానికి ఇదొక మంచి టాపిక్. అన్నట్టు డీపీ అంటే రెండర్దాలున్నాయి డిన్నర్ పార్టీ అనీ, ధర్మపండం అనీ. ఇవన్నీ సరదాగా అనుకునే మాటలు. నిజానికి భార్యాభర్తలద్దరూ ఉద్యోగాలు చేస్తూ అలిసిపోయి సాయులత్రం ఇంటికివచ్చినపుడు ఒకళ్ళకోకళ్ళు ఇంటిపనిలో సహాయం చేసుకోవటం సామాన్యమైన విషయం అమెరికాలో. మన భారతీయుల్లోకూడా తెలుగువాళ్ళతో సహా అప్పుడో ఎక్కడో తప్పవాల వరకూ భార్యాభర్తలద్దరూ చకచకా ఇంటి పనులు చేసుకుపోవటం మామూలుగా జరిగేదే. పిల్లలు కూడా చిన్నప్పటినుంచీ, ఎవరి కంచం వాళ్ళే సింక్ దగ్గరకే తీసుకు వెళ్ళటం, కొంచెం పెద్దపిల్లలయితే అవి కడగటం ఎవరి గదులు వాళ్ళే వాక్యూమ్ చేసుకోవటం ఇంట్లో గార్బేజీతో నింపిన సంచులు బయట గార్బేజీ డబ్బాలో పడేయటంలాటివి చిన్నప్పటినుంచే అలవాటు చేసుకుంటారు. షాపింగ్ కి వెళ్ళినప్పుడు ఏ మాల్ లోనో ఎక్కడయినా ఏ కాగితం ముక్కో కనపడితే, చిన్నవాళ్ళు దగ్గరనుంచీ చితకవాళ్ళు దాకా, అది తీసి దగ్గరే పున్న ట్రాష్ డబ్బాలో పడేస్తుంటారు.

అమెరికన్ సంస్కృతిలో ఇది అన్నిప్రాంతాల్లోనూ చిరకాలంగా వున్న అలవాటు. మనవాళ్ళు అమెరికన్ దగ్గరనుంచి నేర్చుకున్న మంచి అలవాట్లల్లో ఇదొకటి. మన ఇంటికి ఎవరు వచ్చినా, వాళ్ళు కూడా వంటింట్లో శుభ్రం చేయుటలోనూ, లివింగ్ రూమ్ లో కుర్చీలు సర్దుటంలాటి ఇతర పనులలోనూ సహాయం చేస్తుంటారు. ఆఫీసుల్లో బాసాసురుడు, బ్రేక్ రూమ్ నుంచి తను తెచ్చుకునే కాఫీతో పాటు మనకి కూడా ముఖమాటం లేకుండా కాఫీ లెచ్చి పెడతాడు. కాకపోతే అతను తాగే పాలు తేని నల్ల కాఫీ తెస్తాడు.

మా టెక్సాస్ లోనే రెండొందల మైళ్ళ దూరంలో వున్న ఇంకో వూళ్ళో వుంటాడు రామ్ బాణం. ఆయన అసలు పేరు బాణం రామనాథం. ఆయనకి అమెరికాలోనే పుట్టి అమెరికాలోనే పెరిగిన ఒక కూతురు. పేరు ప్రేమ బాణం కూతురికో సరికొత్త మొగుడు. ఈ కదలో మలుపు ఎక్కడ తిరిగిందంటే, ఆ అమ్మాయి అమెరికాలో పెరిగిన కుర్రాడినే పెళ్ళిచేసుకుంటానన్నా ఆ పిల్ల తల్లి పూల బాణం పట్టుబట్టి ఇండియా తీసుకువెళ్ళి అక్కడే పెళ్ళిచేసి లీసుకొచ్చింది. ఆ అల్లుడు పూల బాణంకి వేలు విడిచాడో, విరిచాడో, ఏం చేశాడో తెలియని దగ్గరయిన దూరపు చుట్టం.

ఆ అమ్మాయి అమెరికా వచ్చిన రెండో రోజునే మొదలయింది కథ. అచ్చం మిష్టర్ పెళ్ళాం సినిమాలో రాజేంద్రప్రసాద్ కథే. ఇంకా ఉద్యోగం రాలేదు కనుక, అనుంటా సోఫాలో అలవోకగా ఆనుకుని, ఠీవిగా టీవీలో అన్నిచెత్త ప్రోగ్రాములూ చూస్తూ ఫ్యాను కాఫీ టిఫిను బ్రష్టూ పేస్తూ అంటాడు తప్పితే అక్కడినుంచీ లేవడు

ఆ అమ్మాయికేమో అటు ఆపీసు, ఇటు మొగుడి దగ్గరనుంచీ అస్సలు అలవాటులేని ఈ అత్తరికపు పెత్తనం. ముందు మర్యాదగా చెప్పి చూసినా వాతావరణం

లో ఏమీ మార్పు కనపడలేదు అందుకని ప్రేమ బాణం ఆఫీసులోని ఫ్రైన్ ఇంట్లో మొగుడి మీద చూపించటం మొదలుపెట్టింది

పూల బాణం ఎంతో ఓర్పుగా కూతురికి అల్లుడికి సాధ్యమైనంతగా చెప్పి చూసింది, 'అమ్మా! బాబూ! సాధనమున పనులు సమకూరు ధరలోన అన్నారు కనుక సాధన చేయండి" అని

ఇద్దరూ "సరే! సరే! సాధన చేసి సాధిస్తాం" అని చెప్పి, అది సాధించ లేక ఒకళ్ళనొకళ్ళు సాధించుకోవటం మొదలుపెట్టారు ఆ సాధించుకోటాలు వాదించు కోటాలై, త్వరలో వేధించుకోటాలై, ఇద్దరూ కోటా సిస్టమ్ లో ఒకళ్ళనొకళ్ళు బాధించుకోటాల దాకా వెళ్ళింది ఇంట్లో లోరణంలా కట్టిన మావిడాకులు ఎండిపోవటం, విశేషమో విడాకులు అందుకోవటం ఒకేసారి జరిగాయి అలా మిస్టర్ పెళ్ళాంగారి మార్పుకోలేని అలవాట్ల వల్ల, రాముడు విరిచిన శివధనుస్సులా, రామ్ బాణంగారి అమ్మాయి ప్రేమ బాణం వివాహం విడాకులతో విరిగిపోయింది

ఇది ఒక కథ అయితే మా స్నేహితుడు చాబ్ ఆర్ బొబ్బర్లంక ఇంతకన్నా గొప్ప కథ చెప్పాడు (అతని పూర్తి పేరు బొబ్బర్లంక రాజబాబు) ఈమధ్య అతని ఆత్మయ్యా మామయ్యా ఇండియానించి వచ్చి వాళ్ళ దగ్గర ఆరునెలలు వున్నారుట డైనింగ్ బేబుల్ దగ్గర కూర్చుని, కంపెనీలో కూర మారు వడించుకోటాని కూడా మామయ్య చేయి ముందుకు వచ్చేది కాదుట బేబుల్ దగ్గర కూర్చున్న వాళ్ళల్లో ఎవరో ఒకళ్ళు వడించకపోతే అలాగే కూర్చునే వాడుట వేళ్ళు చీకుతూ ఆయన వేళ్ళు చీకుతుంటే, స్పీ వ్స్ అనే శబ్దంతో సరిగమలు పలికించేవాడని కూడా బాబ్ అన్నాడు ఆయనలా వేళ్ళు చీకటం భరించలేని ఎవరో ఒకళ్ళు ఆయన అడక్కపోయినా వడించేవాళ్ళుట అలాటి శ్రీమగమహారాజు అమెరికా వచ్చిన ఆరునెలల్లో పూర్తిగా మారిపోయి డైనింగ్ బేబుల్ మీది గిన్నెలు తీసుకువెళ్ళి మళ్ళీ కిచెన్ లో ఆయనంతట ఆయనే సర్వటం మధ్యమధ్యలో కిందిత్తు అంట్లగిన్నెలు కిడగటంలాటివి కూడా మొదలుపెట్టారుట ఆరునెలల్లో మామయ్య వారు వీరుగా మారిపోయిన పద్ధతి చూసి అందరూ ఎవరి ముక్కు మీద, వాళ్ళ వేళ్ళు వాళ్ళే వేసుకునే పరిస్థితికి వచ్చారుట ఈ కథకి బాబ్ బొబ్బర్లంక చెప్పిన ముగింపు కూడా రసవత్తరంగానే వుంది మామయ్య ఇండియా వెళ్ళిపోయాక, వాళ్ళింట్లో పనిమనిషిని మానిపించేసి, ఆ పనులుకూడా తనే చేస్తున్నారని తనకి అనుమానంగా వుందన్నాడు మీకు అనుమానంగా వుంటే బొబ్బర్లంక వెళ్ళి అక్కడి డేరా హోల్లో వెండితెర వుంటే దాని మీద చూడవన్నాడు ఏదయితేనేం, ఎక్కడో మొదలు పెట్టి ఎక్కడో తేలాం

భార్యాభర్తలిద్దరూ ఇంట్లో అన్ని పనుల్లోనూ ఒకళ్ళకొకళ్ళు సహాయం చేసుకోవటం నిజంగా మంచిదే దానివల్ల ఇంట్లో ఎంతో చక్కటి అనురాగ పూరిత వాతావరణం ఎర్పడే అవకాశం వుంది ఇద్దరూ ఉద్యోగాలు చేసే వాళ్ళయితే, మరీ మంచిది వారి సంసారం ఆర్థికంగా నిలబడటానికి, వేన్నీళ్ళకి చన్నిళ్ళలాగా ఒకళ్ళ కొకళ్ళు కాకపోతే వాళ్ళిద్దరి వేన్నీళ్ళూ చన్నిళ్ళూ పిల్లలకి కన్నీళ్ళు కానంత కాలం ఫరవాలేదు